

IANCU LAURA

amikor megtudtam

*amikor megtudtam, hogy apámmal
nem egy családból származom
– különben mér' gyűlölködtem a létet
oly mohón, fáradtan? –
az ég is szánalommal
nézett, átnézett gorombán
a holdon*

*hatalmas tükör a világ
belőle lépek, bennem jár
mindenkit látok, aki mégsem
ismerte, tudta az apám*

*amikor elengedjük egymást
a tükörrel magunk maradunk*

*barlang falakat döngetünk
nyiss ajtót gyertya, fakereszt
ti tárgyak mind, égi ereszt
a vérszerinti egy – másként érez*

*nyiss kaput, angyal,
le ne ess*

pátria

*disznóöléskor rőfögő virrasztóének
zuhanó csillag alól menekülő földrengés
kaszanyélre lépett kislány testén bugyborékoló
vérrög ballada*

*anyám mea culpa-ja meghasonlott
midőn a földre ejtett*

*megvetem a disznó koporsóját
eloltom a csillag alatt parázsló rönköt
üdvözlöm a szarvas kaszás fekete ördögöt*

*rágyújtok és énekelek
egyszer volt hol nem volt regéket*

Nem csak...

*Nem csak a csókod fáj:
A lábad is, ahogy egyre
Az ülést szereti jobban
Ahogy a szék helyett
Ágyat választ
A nappalokon*

*Nem csak a csókod fáj:
Tenyered is, ahogy egyre
Kisebb kapát választ
Mezők helyett templomokat
Kendők helyett
Olvasókat vesz*

*Nem csak a csókod fáj:
A tiszta szemed is fáj
Ahogy kibontod szürkén
Ahogy mindegyre kezemet
Kéred*

*Nem csak a csókod fáj:
Örökös búcsúd, elválásod
Hogy nem lázadsz
Hogy elhallgatod
Hogy itt hagyod*

Magad

Szentek

*görbe hátad hajlatán
nyugszik a szürke éj
megfáradtál, anyám*

*csillagait rád hagyja az ég
a konyha asztalán
már kísértet sem jár*

*a mindenség költözött beléd
hová készülsz?*

*bölcsőket hajt ki a vén föld
bennük az Isten szendereg*

a szentek sose halnak meg